

Deel IX – Financiële bepalingen.

Artikel 248. Onder voorbehoud der uitzonderingen die door de commissie van herstel zouden kunnen toegestaan worden, is op al de goederen en middelen van het Duitse Rijk en de Duitse staten een voorrecht van eerste rang ingesteld voor het regelen van de herstellingen en andere lasten die voortvloeien uit onderhavig verdrag of uit alle andere aanvullende verdragen en overeenkomsten, of uit de schikkingen getroffen tussen Duitsland en de verbonden en geassocieerde mogendheden gedurende de wapenstilstand en zijn verlengingen.

Tot op 1 mei 1921 zal Duitsland geen goud mogen uitvoeren noch er over beschikken, noch toelaten dat goud uitgevoerd of dat er over beschikt zou worden, zonder voorgaande machtiging vanwege de verbonden en geassocieerde mogendheden vertegenwoordigd door de commissie van herstel.

Artikel 249. De totale kosten van onderhoud van al de verbonden en geassocieerde legers in het bezette Duits grondgebied vallen ten laste van Duitsland vanaf het tekenen van de wapenstilstand op 11 november 1918, met inbegrip van het onderhoud van manschappen en dieren, de huisvesting en kantonnering, de soldij en bijhorigheden, de wedden en lonen, de inlegering, verwarming, verlichting, kleding, uitrusting, optuiging, de wapening en het rollend materieel, de luchtvaartdienst, de verpleging van zieken en gewonden, de veeartsenij- en remonteringsdiensten, de vervoerdiensten van elke aard (zoals per spoor, over zee of op stromen, of door automobielwagens), de verbindingen en de briefwisseling, en in het algemeen al de bestuurlijke en technische diensten, waarvan de werking noodzakelijk is voor het drillen der troepen en het behoud van hun getalsterkte en hun weerkracht.

De terugbetaling door de Duitse regering aan de verbonden en geassocieerde regeringen, van al de uitgaven voorzien onder de hierboven opgesomde categorieën, voor zover deze overeenkomen met aankopen of opeisingen door de verbonden en geassocieerde mogendheden gedaan in het bezette gebied, zal geschieden in marken aan de lopende of aangenomen wisselkoers. Al de andere hierboven opgesomde uitgaven zullen terugbetaald worden in marken goud.

Artikel 250. Duitsland bekrachtigt de overgave van al het materieel, dat het aan de verbonden en geassocieerde mogendheden in uitvoering van de wapenstilstand van 11 november 1918 en van alle latere wapenstilstandovereenkomsten overgeleverd heeft en erkent het recht der verbonden en geassocieerde mogendheden op dit materieel.

Op het credit van Duitsland zal gebracht worden, als korting op de aan de verbonden en geassocieerde mogendheden voor herstellingen verschuldigde sommen, de waarde geschat door de commissie van herstel, voorzien in artikel 233 van deel VIII (Herstel) van onderhavig verdrag, van het materieel geleverd in overeenkomst met artikel VII van de wapenstilstand van 11 november 1918 of met artikel III van de wapenstilstand van 16 januari 1919, evenals van alle ander materieel geleverd in uitvoering van de wapenstilstand van 11 november 1918 en van alle latere wapenstilstandsovereenkomsten, en waarvan de commissie van herstel zou oordelen dat, uit hoofde van zijn niet militair karakter, de waarde dient gebracht te worden op het credit van de Duitse regering.

De goederen toebehorend aan de verbonden en geassocieerde regeringen of aan hun onderhorigen, teruggegeven of geleverd

volgens het beginsel van gelijkwaardigheid in uitvoering van de wapenstilstandsovereenkomsten, zullen niet op het credit van de Duitse regering gebracht worden.

Artikel 251. Het voorrecht vastgesteld door artikel 248 zal, onder het voorbehoud vermeld in de laatste paragraaf van dit artikel, uitgeoefend worden in de volgende orde:

- a) De kosten van de bezettingslegers, zoals ze bepaald zijn in artikel 249, gedurende de wapenstilstand en zijn verlengingen;
- b) De kosten van alle bezettingslegers, zoals bepaald zijn in artikel 249, na het in werking treden van onderhavig verdrag;
- c) Het bedrag der herstellingen voortvloeiend uit onderhavig verdrag of uit de aanvullende verdragen en overeenkomsten;
- d) Alle andere lasten opgelegd aan Duitsland krachtens de wapenstilstandsovereenkomsten, het onderhavig verdrag of de aanvullende verdragen en overeenkomsten.

De betaling voor de bevoorrading van Duitsland in voedingswaren en grondstoffen en alle andere betalingen die door Duitsland moeten gedaan worden, voor zoveel de verbonden en geassocieerde regeringen deze zullen nodig geoordeeld hebben om aan Duitsland toe te laten aan zijn verplichtingen van herstel te voldoen, zullen de voorrang hebben in de mate en onder de voorwaarden die bepaald geweest zijn of zullen kunnen bepaald worden door de verbonden en geassocieerde regeringen.

Artikel 252. De voorafgaande beschikkingen maken geen inbreuk op het recht van elk der verbonden en geassocieerde mogendheden, te beschikken over de vijandelijke goederen en eigendommen die

zich onder hun rechtsmacht bevinden op het oogenblik van het in werking treden van onderhavig verdrag.

Deze beschikkingen zullen op geen enkele wijze de panden of hypotheeken treffen welke ten gunste van de verbonden en geassocieerde mogendheden of van hun onderhorigen gevestigd werden door het Duitse rijk of de Duitse staten of door Duitse onderhorigen op goederen en inkomsten die hun toebehoorden, in al de gevallen waarin het vestigen van deze panden of hypotheeken geschied is alvorens de staat van oorlog bestond tussen de Duitse regering en de onderscheiden belanghebbende regeringen.

Artikel 254. De mogendheden aan dewelke Duitse grondgebieden zijn afgestaan, zullen, onder voorbehoud van de beschikkingen van artikel 255, de betaling moeten op zich nemen van:

1°. Een gedeelte van de schuld van het Duitse keizerrijk zoals ze bestond op 1 augustus 1914, berekend met als basis het gemiddelde van de drie financiële jaren 1911, 1912 en 1913, volgens de verhouding bestaande tussen elke categorie inkomsten in het afgestane grondgebied en de overeenkomstige inkomsten van het gehele Duitse keizerrijk welke zullen bepaald worden door de commissie van herstel als in de juiste mate aangevend het respectief betalingsvermogen van de afgestane grondgebieden;

2°. Een gedeelte van de schuld, zoals ze bestond op 1 augustus 1914, van de Duitse staat waaraan het afgestane grondgebied toebehoorde, berekend volgens het hierboven uiteengezet beginsel.

Deze gedeelten zullen bepaald worden door de commissie van herstel.

De wijze van uitvoering van de aldus opgenomen verplichting, zowel wat betreft het kapitaal als de interesten, zal bepaald worden door de commissie van herstel. Ze zal, onder andere, onder volgende vorm kunnen voorkomen: de regering waaraan het grondgebied afgestaan wordt zal de verplichtingen van Duitsland betreffende de Duitse schuld, waarvan zijn eigen landgenoten dragers zijn, op zich nemen. Ingeval nochtans de aangenomen methode betalingen zou behelzen, aan de Duitse regering te doen, zullen deze betalingen overgedragen worden aan de commissie van herstel, op de rekening van de sommen verschuldigd voor herstel, gedurende heel de tijd dat Duitsland uit dien hoofde enig saldo zal schuldig blijven.

Artikel 255. 1°. Als een uitzondering op de voorafgaande bepalingen en om reden dat Duitsland in 1871 geweigerd heeft een gedeelte van de Franse schuld op zich te nemen, zal Frankrijk, wat Elzas-Lotharingen betreft, ontslagen zijn van elke betaling voortvloeiend uit artikel 254.

2°. Wat betreft Polen zal het gedeelte van de schuld waarvan, naar de mening van de commissie van herstel, de oorsprong moet toegeschreven worden aan de maatregelen, door de Duitse en Pruisische regering getroffen voor de Duitse kolonisatie van Polen, uitgesloten worden van de toewijzing die moet geschieden in uitvoering van artikel 254.

3°. Wat betreft al de afgestane grondgebieden behalve Elzas-Lotharingen zal het gedeelte van de schuld van het Duitse Rijk of van de Duitse staten dat, volgens het oordeel van de commissie van herstel, beantwoordt aan uitgaven door het keizerrijk of door de Duitse staten gedaan met betrekking tot de in artikel 256 bedoelde

goederen en eigendommen, uitgesloten worden van de toewijzing die moet geschieden krachtens artikel 254.

Artikel 256. De mogendheden aan dewelke Duits grondgebied wordt afgestaan zullen alle goederen en eigendommen verkrijgen, toebehorend aan het rijk of aan de Duitse staten en gelegen op dit grondgebied. De waarde van deze aanwinsten zal bepaald worden door de commissie van herstel, en betaald door de staat die het grondgebied verkrijgt aan de commissie van herstel, om op het credit van de Duitse regering gebracht te worden op afslag van de sommen verschuldigd voor herstel.

Voor de toepassing van dit artikel zullen de goederen en eigendommen van het rijk en van de Duitse staten beschouwd worden als omvattend al de eigendommen van de kroon, van het rijk, van de Duitse staten, alsook de private eigendommen van de gewezen keizer van Duitsland, en van de andere koninklijke personen.

Uit reden van de voorwaarden, onder dewelke Elzas-Lotharingen aan Duitsland werd afgestaan in 1871, zal Frankrijk, wat Elzas-Lotharingen betreft, ontslagen zijn van alle betaling aan Duitsland of van alle inschrijving op het credit van dit land voor de waarde van de in dit artikel bedoelde goederen en eigendommen behorend aan het rijk of aan de Duitse staten en gelegen in Elzas-Lotharingen.

België zal eveneens ontslagen zijn van om het even welke betaling aan Duitsland of inschrijving op het credit van dit land voor de waarde der goederen en eigendommen behorend aan het rijk of aan de Duitse staten en gelegen op het aan België krachtens onderhavig verdrag afgestane grondgebied.

Artikel 257. Wat betreft de voormalige Duitse grondgebieden, hierbij inbegrepen de koloniën, protectoraten en wingewesten, bestuurd door een gevolmachtigde in overeenkomst met artikel 22 van deel I (Volkerenbond) van onderhavig verdrag, zal noch het grondgebied, noch de gevolmachtigde mogendheid enig deel van de schuld van het rijk of van de Duitse staten te dragen hebben.

Al de goederen en eigendommen behorend aan het rijk of aan de Duitse staten en gelegen op deze grondgebieden zullen tegelijk met de grondgebieden overgedragen worden aan de gevolmachtigde mogendheid als zodanig, en geen betaling zal gedaan worden, noch geen inschrijving op het credit van deze regeringen zal geschieden uit hoofde van deze overdracht.

Voor de toepassing van dit artikel zullen de goederen en eigendommen van het rijk en van de Duitse staten beschouwd worden als omvattend al de eigendommen van de kroon, van het rijk of van de staten, alsook de private eigendommen van de gewezen keizer van Duitsland en van de andere koninklijke personen.

Artikel 258. Duitsland doet afstand van alle rechten van vertegenwoordiging of deelneming, aan Duitsland of aan zijn onderhorigen door om het even welke traktaten, verdragen of overeenkomsten toegekend in het bestuur van of het toezicht op de commissies, agentschappen, staatsbanken en alle andere internationale financiële en economische inrichtingen van toezicht of beheer in werking zijnde in een der verbonden of geassocieerde staten, in Oostenrijk, Bulgarije of Turkije, of in de bezittingen en wingewesten van genoemde staten, alsook in het voormalig Russisch rijk.

Artikel 259. 1°. Duitsland verbindt zich binnen de tijdruimte van een maand na het in werking treden van onderhavig verdrag, aan de overheden die zouden kunnen aangeduid worden door de voornaamste verbonden en geassocieerde mogendheden, over te dragen de som goud welke in naam van de beheerraad van de Ottomaanse openbare schuld in de rechtbank moest neergelegd worden als waarborg voor de eerste uitgifte van muntbriefjes van de Turkse regering.

2°. Duitsland erkent zijn verbintenis, jaarlijks gedurende een tijdperk van twaalf jaar de betalingen in goud te volbrengen welke bepaald zijn op de biljetten van de Duitse schatkist, door dit land op verschillende tijdstippen in de naam van de beheerraad van de Ottomaanse openbare schuld neergelegd als waarborg voor de tweede uitgifte en de daaropvolgende uitgaven van muntbriefjes van de Turkse regering.

3°. Duitsland verbindt zich, binnen de tijdruimte van een maand na het in werking treden van onderhavig verdrag, aan de overheden die zouden kunnen aangeduid worden door de voornaamste verbonden en geassocieerde mogendheden over te dragen het in de Reichsbank of elders belegde goud-deposito beantwoordend aan het overblijfsel van het voorschot in goud toegestaan op 5 mei 1915 door de beheerraad van de Ottomaanse openbare schuld aan de keizerlijke Ottomaanse regering.

4°. Duitsland verbindt zich, aan de voornaamste verbonden en geassocieerde mogendheden de rechten over te dragen die het kan hebben op de som in goud en zilver welke het aan het Turkse ministerie van financiën in november 1918 overgegeven heeft als voorlopige toelage voor de in mei 1919 vervallende betaling voor de dienst van de binnenlandse Turkse lening.

5°. Duitsland verbindt zich, binnen de tijdruimte van een maand na het in werking treden van onderhavig verdrag, aan de voornaamste verbonden en geassocieerde mogendheden over te dragen al de sommen in goud, aan Duitsland of aan zijn onderhorigen overgedragen als pand of collateralen waarborg, ter gelegenheid der leningen door Duitsland of zijn onderhorigen aan de Oostenrijks-Hongaarse regering toegestaan.

6°. Duitsland bevestigt zijn afstand, voorzien bij artikel XV van de wapenstilstand van 11 november 1918, van andere voordelen voortvloeiend uit de bepalingen der verdragen van Boekarest en van Brest-Litovsk en aanvullende verdragen, zonder dat nochtans inbreuk gemaakt zal worden op artikel 292, deel X (Economische bepalingen) van onderhavig verdrag.

Duitsland verbindt zich, onderscheidenlijk hetzij aan Roemenië, hetzij aan de voornaamste verbonden en geassocieerde mogendheden over te dragen alle geldelijke hulpmiddelen, speciën, voorwaarden en verhandelbare hulpmiddelen of producten, welke het ontvangen heeft krachtens bovengenoemde verdragen.

7°. De sommen in speciën, geldelijke hulpmiddelen, waarden en om het even welke producten die moeten geleverd, betaald of overgedragen worden krachtens de bepalingen van dit artikel, zullen door de voornaamste verbonden en geassocieerde mogendheden gebruikt worden op een wijze die later door genoemde mogendheden moet bepaald worden.

Artikel 260. Zonder inbreuk te maken op de afstand, gedaan door Duitsland krachtens onderhavig verdrag, van al de rechten aan Duitsland of aan zijn landgenoten toebehorend, zal de commissie van herstel, binnen de termijn van een jaar na het in werking treden

van onderhavig verdrag, mogen eisen dat Duitsland alle rechten en belangen zou verwerven van Duitse onderhorigen in elke onderneming van openbaar nut of in elke vergunning in Rusland, China, Oostenrijk, Hongarije, Bulgarije, Turkije, in de bezittingen en wingewesten van deze staten, of op een grondgebied dat, vroeger behorend aan Duitsland of aan zijn bondgenoten, moet afgestaan worden, of bestuurd door een gevolmachtigde krachtens onderhavig verdrag; verder zal de Duitse regering, binnen een tijdruimte van zes maanden te rekenen van de datum van aanvraag, aan de commissie van herstel al de rechten en belangen overdragen alsook al de rechten die Duitsland zelf zou kunnen bezitten.

Duitsland zal de last op zich nemen zijn aldus onteigende onderhorigen schadeloos te stellen en de commissie van herstel zal op het credit van Duitsland brengen, op afslag van de voor herstel verschuldigde sommen, de sommen beantwoordend aan de waarde van de overgedragen rechten en belangen, zoals deze zal bepaald worden door de commissie van herstel. De Duitse regering zal, binnen een tijdruimte van zes maanden na het in werking treden van onderhavig verdrag, aan de commissie van herstel de lijst moeten mededelen van al de bedoelde rechten en belangen, hetzij ze verworven, gebeurlijk al dan niet uitgeoefend zijn, en zal, ten gunste van de verbonden of geassocieerde mogendheden, in haar naam en in die van haar onderhorigen, afstand doen van alle hierboven bedoelde rechten en belangen die niet zouden vermeld zijn op de vermelde lijst.

Artikel 261. Duitsland verbindt zich, aan de verbonden en geassocieerde mogendheden over te dragen al zijn schuldvorderingen op Oostenrijk-Hongarije, Bulgarije en Turkije, en in het bijzonder, die welke voor Duitsland voortspruiten of zullen

voortspruiten uit de uitvoering van de verbintenissen die het ten opzichte van deze mogendheden onder de oorlog aangegaan heeft.

Artikel 262. Elke verplichting van betaling in speciën welke Duitsland in uitvoering van onderhavig verdrag ten laste valt, en uitgedrukt is in marken goud, zal betaalbaar zijn volgens de keuze der schuldeisers in pond sterling betaalbaar te Londen, dollars goud der Verenigde Staten betaalbaar te New York, franken goud betaalbaar te Parijs en lires goud betaalbaar te Rome.

Voor de toepassing van dit artikel is overeengekomen dat de bovenbedoelde gouden munten het gewicht en gehalte zullen hebben, wettelijk bepaald voor elk van hen op 1 januari 1914.

Artikel 263. Duitsland waarborgt aan de Braziliaanse regering de teruggave, met intrest op de voet of de voeten waaromtrent men overeengekomen is, van al de sommen neergelegd in de bank Bleichröder te Berlijn, voortkomend van de verkoop van koffie toebehorend aan de staat van Sao-Paulo in de havens van Hamburg, Bremen, Antwerpen en Triëst. Aangezien Duitsland zich tegen het overdragen van deze sommen aan de staat van Sao-Paulo op het gepast tijdstip verzet heeft, waarborgt het insgelijks dat de terugbetaling zal gedaan worden op de voet van de wisselkoers van de mark op de dag der neerlegging.